

Статути Збройних Сил України

Статути Збройних Сил України поділяються на загальновійськові статути та статути родів військ.

Статути Збройних Сил України

Статут
внутрішньої
служби

Дисциплінарний
статут

Статут
гарнізонної та
вартової
служб

Стройовий
статут

Статути Збройних Сил України

Статут внутрішньої служби Збройних Сил України

визначає повсякденне життя і діяльність військовослужбовців, загальні обов'язки військовослужбовців і взаємовідносини між ними, правила внутрішнього розпорядку у військовій частині, обов'язки основних посадових осіб військової частини.

Дисциплінарний статут Збройних Сил України

викладає суть військової дисципліни, її вимоги, види заохочень і стягнень, дисциплінарні права командирів (начальників), а також порядок подання військовослужбовцями заяв, пропозицій і скарг.

Статути Збройних Сил України

Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України

визначає організацію і порядок несення гарнізонної та вартової служб, права й обов'язки посадових осіб цих служб.

Стройовий статут Збройних Сил України

визначає дії підрозділів і частин у пішому строю і на машинах, у розгорнутих, похідних строях і передбойових порядках, а також обов'язки військовослужбовців у строю.

Статути Збройних Сил України

Військовослужбовець Збройних Сил України є захисником своєї Батьківщини — незалежної, самостійної України. Військовослужбовець особисто відповідає за захист і недоторканність держави.

Кожному військовослужбовцю присвоюється військове звання відповідно до закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу».

**Встановлено такі військові звання Збройних Сил України:
у Сухопутних і Військово-Повітряних силах — солдати, сержанти, прапорщики, офіцери, генерали;**

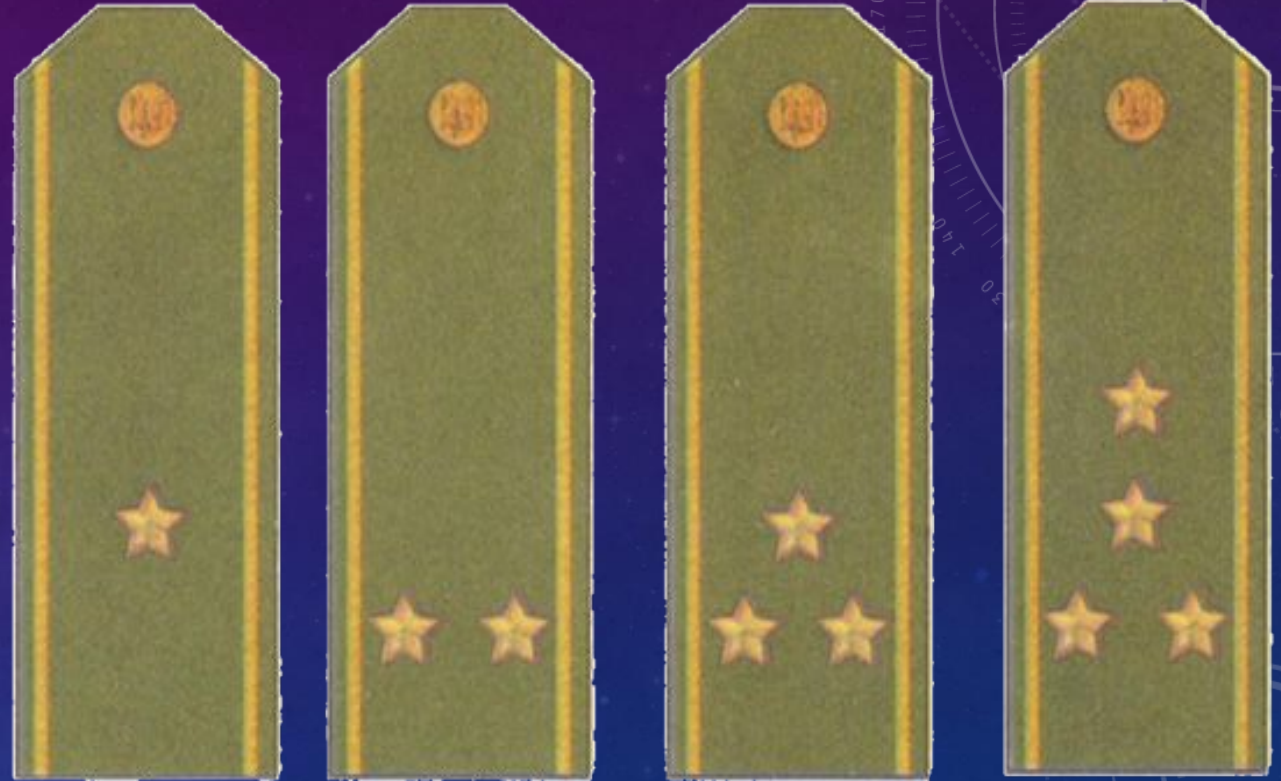
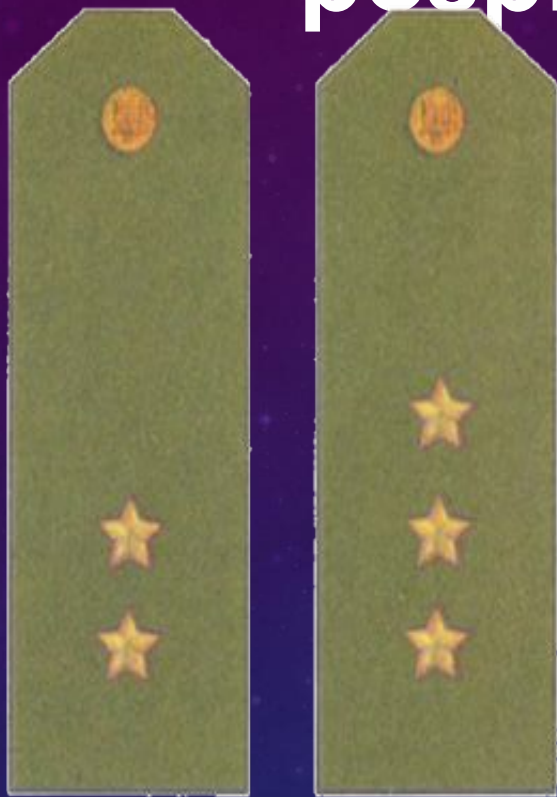
у Військово-Морських силах — матроси (солдати), старшини (сержанти), мічмани, офіцери, адмірали.

Військові звання та знаки

розрізнення

Військові звання та знаки розрізнення

Військові звання та знаки розрізнення

Обов'язки

Солдат (матрос) зобов'

язаний

Обов'язки, права та відповідальність військовослужбовців

НАЧАЛЬНИКИ ТА ПІДЛЕГЛІ, СТАРШІ ТА МОЛОДШІ ЗА ВІЙСЬКОВИМ ЗВАННЯМ.

Єдиноначальність є одним із принципів будівництва і керівництва Збройними Силами України і полягає в: ...

ПОРЯДОК ВІДДАННЯ Й ВИКОНАННЯ НАКАЗІВ.

- наказ повинен бути сформульований чітко і не може допускати подвійного тлумачення;
- за віддання і виконання явно злочинного наказу винні особи притягаються до відповідальності згідно із законом;

➡ військовослужбовець після отримання наказу відповідає: *«Слухаюсь»* — і далі виконує його;

➡ **військовослужбовець зобов'язаний неухильно виконати відданий йому наказ у зазначений термін;**

➡ **про виконання наказу військовослужбовець зобов'язаний доповісти командирі, який віддав наказ, і своєму безпосередньому начальнику.**

ПРО ВІЙСЬКОВУ ВВІЧЛИВІСТЬ І ПОВЕДІНКУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ПОВИННІ ПОСТІЙНО БУТИ

- зобов'язані завжди пам'ятати, що за їх поведінкою судять не лише про них, А Й ПРО ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ В ЦІЛОМУ.

- усі військовослужбовці повинні під час зустрічі (обгону) вітати один одного;

- начальники й старші за військовим званням військовослужбовці у питаннях служби до підлеглих і молодших звертаються за військовим званням і прізвищем, або тільки за званням, додаючи в останньому випадку перед званням слово «товаришу».

Наприклад:

«Рядовий Черняк», «Товаришу рядовий»;
«Сержанте Мішин», «Товаришу сержанте»;
«Прапорщику Мороз», «Товаришу
прапорщику»;
«Лейтенанте Малишенко»; «Товаришу
лейтенанте».

підлеглі й молодші за військовим званням звертаються у службових справах до командирів і старших за військовим званням, додаючи перед званням слово «Товаришу».

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ

ПОВИННІ:

- бути ввічливими у спілкуванні з іншими особами;
- виявляти особливу увагу до осіб похилого віку, жінок і дітей, поступатись їм місцем у громадському транспорті;
- сприяти захисту честі й гідності громадян, додержанню громадського порядку;
- надавати допомогу при нещасних випадках, виникненні пожежі чи стихійного лиха.